

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา ในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สลิลทิพย์ เหมะ

Received: December 6, 2025
Revised: January 5, 2026
Accepted: January 6, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานด้วยการทดสอบค่าที (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 68.00) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคใต้ (ร้อยละ 98.00) สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนรัฐบาลในสายวิชาศิลป์-คำนวณ ด้วยเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01-3.50 ครอบครัวยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีรายได้รวมกัน 30,000 บาทต่อเดือน และรับรู้ข่าวสารการสมัครผ่านกิจกรรมแนะแนวการศึกษาเป็นช่องทางหลัก (ร้อยละ 50.67)

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรที่มีความทันสมัย (4.66) ด้านอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถตรงสาขา (4.62) ด้านอาคารเรียนที่สะอาด (4.61) และด้านการประชาสัมพันธ์ผ่านโซเชียลมีเดีย (4.60) ตามลำดับ ส่วนด้านแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากโดยเน้นเรื่องการเดินทางสะดวก สำหรับผลการเปรียบเทียบพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยการตัดสินใจ / เทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ / มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ / การศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

ผู้รับผิดชอบบทความ: สลิลทิพย์ เหมะ นักวิชาการหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ: สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
E-mail: Salilthip.he@mail.wu.ac.th

Factors Affecting Student Decisions to Enroll in the Bachelor of Science Program in Intelligent Information Technology at Walailak University

Salilthip Heama

Abstract

The objectives of this research were to study the level of decision-making and the factors Affecting Student Decisions to Enroll in the Bachelor of Science Program in Intelligent Information Technology at Walailak University. The research instrument was an online questionnaire administered to a sample group of 150 undergraduate students. Data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics utilizing T-test and One-Way ANOVA.

The analysis of general information revealed that the majority of the sample group were male (68.00%) and domiciled in the Southern region (98.00%). Most graduated from public schools in the Arts-Mathematics program with a GPA between 3.01 and 3.50. The primary family occupation was trading or private business, with a total monthly family income exceeding 30,000 Baht. The main channel for receiving admission information was through educational guidance activities (50.67%).

The research results indicated that the level of opinion regarding the decision to enroll was at the highest level. The factors with the highest mean scores in each aspect included the modern curriculum (4.66), instructors with knowledge and capability relevant to the field (4.62), clean school buildings (4.61), and public relations via social media channels (4.60), respectively. External motivation was rated at a high level, with an emphasis on convenient travel. The comparison results showed that different personal factors did not lead to significantly different decisions to enroll at the 0.05 statistical level.

Keywords: Decision Factors / Intelligent Information Technology / Walailak University / Undergraduate Enrollment

Corresponding Author: Salilthip Heama, Academic Officer, Intelligent Information Technology Program, School of Informatics, Walailak University, E-mail: Salilthip.he@mail.wu.ac.th

1. บทนำ

ในการตั้งเป้าหมายในอนาคต การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอีกหนึ่งเป้าหมายที่ถูกระวางแผนไว้ตั้งแต่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งในกำกับของรัฐที่มีหลักสูตรตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่สามารถตอบสนองอาชีพในปัจจุบันและอาชีพใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี (อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์, 2564) คำกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับผลวิจัยของอดุลย์ วิริยะเวชกุล (2544) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลเข้าศึกษาต่อก็เพื่อที่จะได้รับความรู้ความสามารถ ตลอดจนทักษะที่เหมาะสมกับปริญญาที่แต่ละบุคคลเข้ามาศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้ตรงกับความรู้ความสามารถหรือทักษะที่ตนได้เรียนมา นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุปัจจัยในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นไว้ว่าเหตุปัจจัยในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามวัย โอกาส และปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน นอกจากนี้เหตุปัจจัยในการศึกษาต่ออาจจะมุ่งประเด็นไปสู่ผลทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญ เช่น เรียนในสาขาที่หางานง่าย มีรายได้ดี และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วยเป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียนมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของ พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน สำหรับการสนับสนุนของครอบครัว ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักพยายามส่งเสียบุตรหลานให้เรียนต่อในระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงจะกลับไปศึกษาต่อใหม่ ก็มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย (วิภา อร่าม-รุ่งโรจน์ชัย, 2544)

ในปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลง แนวโน้มทางเทคโนโลยี (Technology Trend) เข้ามา มีบทบาทมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และจะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจดิจิทัลโลกและประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การพัฒนาและก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วจนไปสู่การสื่อสารที่ไร้พรมแดน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทั่วทุกมุมโลกที่มีการแชร์ในแบบเรียลไทม์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมทำให้สังคมเปลี่ยนจากสังคมอุตสาหกรรมมาเป็นสังคมสารสนเทศ คอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเชื่อมโยงการปฏิบัติการและกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและฉับไว จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการศึกษาล้วนมีส่วนมาจากการวิวัฒนาการด้านสารสนเทศและเทคโนโลยีทั้งสิ้น ความสามารถของเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เข้ามา มีบทบาทต่อชีวิตมากจนสามารถสร้างจุดเปลี่ยนสำคัญทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน ทั้งในมิติที่สร้างความสะดวกสบายเพิ่มมากขึ้น (ปริฉัตร วิชฎาภรณ์กุล, 2563) จากผลสำรวจของ Experis บริษัทในเครือ Men power Group ประเทศไทย (2564) เปิดผลสำรวจถึงแนวโน้มตลาดงานด้าน IT ที่มีความต้องการสูงรองรับยุคดิจิทัล เผยค่าตอบแทนสายงาน IT เริ่มต้น 15,000 จนถึง 650,000 ต่อเดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติและประสบการณ์ ด้วยเหตุผลด้านสถานการณ์ตลาดแรงงานในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากทั้งวิกฤตการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (coronavirus disease starting in 2019) และเศรษฐกิจโลก

ที่ชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมาทำให้ภาคอุตสาหกรรมภาคธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งแรงงานต้องปรับตัวให้พร้อมรับมือ บุคลากรสายงาน IT นับเป็นกลุ่มงานที่ตลาดแรงงานมีความต้องการสูงและยังมีแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี จากการคาดการณ์ในอีก 5 ถึง 10 ปีข้างหน้า จะเห็นว่าทิศทางความต้องการในสายงาน IT ยังคงเติบโตเป็นแบบขาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสวนทางกับจำนวนบุคลากรด้าน IT ในตลาดแรงงานที่ไม่เพียงพอและอยู่ในภาวะขาดแคลน

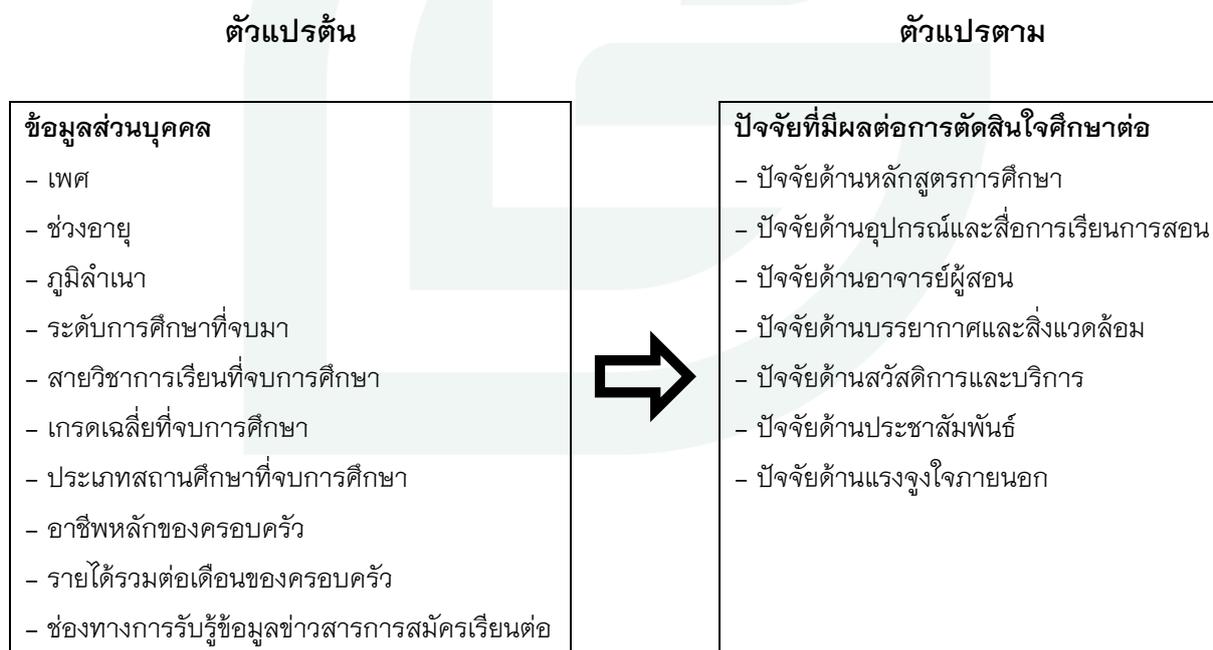
มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นมหาวิทยาลัยที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเข้าศึกษาต่อในคณะหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือสมัยใหม่ทางด้านปัญญาประดิษฐ์และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศอัจฉริยะที่สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทย ตลอดจนรองรับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก โดยปัจจุบันมีจัดหลักสูตรเพื่อการเรียนรู้ทั้งหมด 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาเทคโนโลยีดิจิทัลทางการแพทย์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ สาขาอินเทอร์เน็ตที่พหัลติมีเดียแอนิเมชันและเกม สาขานิติศาสตร์ดิจิทัล และสาขาดิจิทัลคอนเทนต์และสื่อ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาและความต้องการของผู้ประกอบการในสายอาชีพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และหนึ่งในสาขาวิชาที่มีแนวโน้มจำนวนนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ เป็นสาขาวิชาที่นำเอาความรู้ด้านปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์กับหลักสูตรวิชาเพื่อตอบสนองให้นักศึกษามีความรู้ทางด้านปัญญาประดิษฐ์ก้าวทันเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันซึ่งปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI ย่อมาจาก Artificial Intelligence คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีฟังก์ชันที่สามารถทำงานได้เหมือนกับมนุษย์ และสามารถเลียนแบบการทำการกิจกรรมของมนุษย์ได้ เช่น การเรียนรู้ การวางแผน และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นตัวช่วยมนุษย์ในการคิด ซึ่งจะเน้นไปในเรื่องของการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพราะ AI สามารถทำงานได้รวดเร็วกว่าสมองของมนุษย์ ระบบ AI มีความสามารถหลากหลายในการใช้งานกับธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งจุดประสงค์หลักของการใช้เทคโนโลยี AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงาน ช่วยวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจำนวนมากมาได้อย่างง่ายดาย และรวดเร็ว เพื่อดึงข้อมูลเชิงลึกมาใช้กับธุรกิจ และอุตสาหกรรมได้อย่างแม่นยำ ซึ่งจากข้อมูลสถิติจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ระหว่างปีการศึกษา 2564 ถึง 2568 พบว่าแนวโน้มจำนวนนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยในปีการศึกษา 2568 มีจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและยังคงศึกษาอยู่ในปัจจุบันรวมทั้งสิ้น 211 คน (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ศูนย์บริการการศึกษา, 2568) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสนใจของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นต่อหลักสูตรที่มุ่งเน้นด้านปัญญาประดิษฐ์และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อตอบรับกับโครงสร้างเศรษฐกิจดิจิทัลและความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 ศึกษาระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 2.2 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- 2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องรวมถึงศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากผลงานวิจัยของนักวิจัยหลาย ๆ ท่านเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ดังกรอบแนวคิดตามภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) และแนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ (7Ps Service Marketing Mix) ของคอตเลอร์ (Kotler) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยมุ่งเน้นการตอบสนองต่อเป้าหมาย ในอนาคตและการประกอบอาชีพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ, ช่วงอายุ, ภูมิลำเนา, ระดับการศึกษาเดิม, สายวิชาการเรียนที่จบการศึกษา, เกรดเฉลี่ย (GPA), ประเภทสถานศึกษา, อาชีพหลักของครอบครัว, รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว และช่องทางการรับรู้ข่าวสาร การสมัครเรียนต่อ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ ซึ่งวัดผ่านปัจจัย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรการศึกษา, ด้านอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน, ด้านอาจารย์ผู้สอน, ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม, ด้านสวัสดิการและบริการ, ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านแรงจูงใจภายนอกซึ่งหมายถึง สิ่งเร้าภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ เช่น อิทธิพลจากบุคคลใกล้ชิด ความสะดวกในการเดินทาง และความต้องการของตลาดแรงงาน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวิจัย และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร (Population) เพื่อให้ข้อมูลเชิงสถิติมีความถูกต้อง และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด นักวิจัยใช้ประชากรในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและยังคงศึกษาอยู่ในปัจจุบันตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 – 2568 ระดับปริญญาตรี สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มีจำนวนทั้งสิ้น 211 คน

ที่มา: อ้างอิงจากข้อมูล สถิตินักศึกษาจำแนกสภาพตามปีที่รับ ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568 ของสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ศูนย์บริการการศึกษา, 2568)

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาของสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและยังคงศึกษาอยู่ในปัจจุบันตั้งแต่ปีการศึกษา 2564 – 2568 คำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง 138 คน โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973) ซึ่งเป็นขนาดตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ที่ความคลาดเคลื่อน 5% ดังนั้นการศึกษา

ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ขนาดตัวอย่างจำนวน 150 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะดำเนินการกระจายแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Google forms สร้างแบบสอบถามแล้วส่งให้นักศึกษาด้วยวิธีการกระจายในกลุ่มไลน์นักศึกษา

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้เครื่องมือแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบตัวเลือก ประกอบด้วย เพศ ช่วงอายุ ภูมิภาค อาชีพ ระดับการศึกษา ที่จบการศึกษา สายการเรียนที่จบการศึกษา เกรดเฉลี่ยที่จบการศึกษา ประเภทสถานศึกษาที่จบการศึกษา อาชีพหลักของครอบครัว รายได้รวมต่อเดือนของครอบครัว และช่องทางการรับรู้ข่าวสารการรับสมัครศึกษาต่อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี **หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์** ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ด้านสวัสดิการและบริการ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านแรงจูงใจภายนอก ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบทดสอบวัดความเห็นเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Likert Scale) ตามหลักของลิเคิร์ท (ลูโบวิช จำนวนลักษณะ, 2564) มี 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด, 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก, 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง, 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย, 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยให้เกณฑ์ในการแปลค่าดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51-5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง เห็นด้วยมาก
2.51-3.50	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1.00-1.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มี 5 ระดับ เหมือนส่วนที่ 2

ส่วนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งใช้เป็นแบบสอบถามปลายเปิด การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามโดยอาศัยการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครอบคลุมนิยามของตัวแปรตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยได้มีการตรวจสอบความชัดเจนของภาษาและความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาโดยอาศัยที่ปรึกษาหลักสูตรและอาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในสาขาที่ทำการศึกษา สำหรับ

ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อความถามและปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริงเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.1 ผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จำนวน 150 คน

4.3.2 ทำการเก็บข้อมูลแบบสอบถามโดยการดำเนินการกระจายแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างผ่านระบบอินเทอร์เน็ตด้วย Google forms เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลตลอดจนสะดวกในการกระจายแบบสอบถาม

4.3.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุดจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

4.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2) วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ โดยใช้สถิติทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง คือ สถิติทดสอบ T-test, สถิติทดสอบ One Way ANOVA และถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบต่อ เป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ

4.4.2 โปรแกรมคำนวณที่ใช้ในการทดสอบค่าสถิติ ได้แก่ Excel, SPSS

5. ผลการวิจัย

5.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 68.00) อายุ 19-20 ปี (ร้อยละ 50.00) ภูมิลำเนาภาคใต้ (ร้อยละ 98.00) จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์-คณิต หรือ ศิลป์-คำนวณ มีเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของผู้เรียนในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 68.00) ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของสาขาวิชาด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีที่มักได้รับความนิยมในกลุ่มนักศึกษาชาย ในมิติของภูมิลำเนา พบว่านักศึกษาเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 98.00) มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สำคัญของภูมิภาคที่สามารถดึงดูดนักเรียนในพื้นที่ให้เข้าศึกษาต่อได้โดยไม่ต้องย้ายถิ่นฐานไปยังส่วนกลาง นอกจากนี้ข้อมูลด้านเศรษฐกิจครอบครัวยังบ่งชี้ถึงความพร้อมในการสนับสนุนการศึกษา โดยครอบครัว

ส่วนใหญ่มีรายได้รวมเกิน 30,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 44.67) ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยการตัดสินใจที่ผู้เรียนให้ความสำคัญกับคุณภาพหลักสูตรมากกว่าอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n=150)

ข้อมูลทั่วไป	รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	102	68.00
	หญิง	48	32.00
ช่วงอายุ	17-18 ปี	27	18.00
	19-20 ปี	75	50.00
	21-22 ปี	35	23.33
	มากกว่า 22 ปี	13	8.67
ภูมิลำเนา	ภาคใต้	147	98.00
	ภาคอื่น ๆ (กทม./		2.00
	ตะวันออก)	3	
ระดับการศึกษาเดิม	มัธยมศึกษาตอนปลาย	103	68.67
	ปวช.	47	31.33
เกรดเฉลี่ย(GPA)	2.75 - 3.00	20	13.33
	3.01 - 3.50	70	46.67
	3.51 - 4.00	60	40.00
รายได้ครอบครัว	เกิน 30,000 บาท	67	44.67
	20,001 - 30,000 บาท	53	35.33
	10,001 - 20,000 บาท	21	14.00
	ไม่เกิน 10,000 บาท	9	6.00

5.2 ระดับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.57) และ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านหลักสูตรการศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.45) ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นหลักสูตรที่ทันสมัย (ค่าเฉลี่ย 4.66) รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 4.60) ด้านอาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 4.51) ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 4.57) ด้านประชาสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 4.42) ด้านสวัสดิการและบริการ (ค่าเฉลี่ย 4.45) และด้านแรงจูงใจภายนอก (ค่าเฉลี่ย 3.94) ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาจำแนกรายด้าน พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ด้านหลักสูตร ปัจจัยที่มีความโดดเด่นที่สุดคือ ความทันสมัยของหลักสูตร (ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.66) สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนในยุคดิจิทัลให้ความสำคัญกับเนื้อหาการเรียนที่อัปเดตและสอดคล้องกับเทรนด์โลก (เช่น AI, Data Science) มากกว่าปัจจัยอื่น รองลงมาคือ ความสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ (ค่าเฉลี่ย 4.51) ซึ่งแสดงถึงความคาดหวังในการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา

ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ได้รับคะแนนในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะความสะอาดของอาคารเรียน (ค่าเฉลี่ย 4.61) และสิ่งอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 4.58) บ่งชี้ว่านอกจากหลักสูตรวิชาการแล้ว คุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านแรงจูงใจภายนอก เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ พบว่า แรงจูงใจภายนอก เช่น การตามเพื่อน หรือความต้องการของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.94) แม้จะยังอยู่ในระดับมาก แต่แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มนี้ตัดสินใจด้วยตนเอง โดยพิจารณาจากคุณภาพของหลักสูตรและมหาวิทยาลัยเป็นหลัก มากกว่าการคล้อยตามบุคคลรอบข้าง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ

ปัจจัยการตัดสินใจ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ (รายด้าน)			
1. ด้านหลักสูตรการศึกษา (โดยเฉพาะความทันสมัย)	4.66	0.39	มากที่สุด
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน (ความรู้ความสามารถ)	4.62	0.32	มากที่สุด
3. ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม (ความสะอาด)	4.61	0.27	มากที่สุด
4. ด้านประชาสัมพันธ์ (ผ่านโซเชียลมีเดีย)	4.60	0.36	มากที่สุด
5. ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (ทันสมัย)	4.59	0.32	มากที่สุด
6. ด้านสวัสดิการและบริการ (ประกันสุขภาพ)	4.54	0.37	มากที่สุด
7. ด้านแรงจูงใจภายนอก (เดินทางสะดวก)	4.15	1.15	มาก
ภาพรวม	4.57	0.67	มากที่สุด

5.3 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจ พบว่า ตัวแปรอิสระที่แตกต่างกัน ทั้งเพศ ช่วงอายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา เกรดเฉลี่ย สายวิชาที่จบ สถานศึกษา อาชีพ ครอบครัว รายได้ครอบครัว และช่องทางข่าวสาร ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยนี้มีนัยสำคัญที่บ่งบอกว่า "หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มีความเป็นสากล (Universal Appeal) " กล่าวคือ ความโดดเด่นของหลักสูตรและความพร้อมของมหาวิทยาลัยสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะผู้เรียนจะมีพื้นฐานมาจากโรงเรียนรัฐ

หรือเอกชน มีเกรดเฉลี่ยสูงหรือปานกลาง หรือมีพื้นฐานครอบครัวที่แตกต่างกัน ทุกกลุ่มต่างมองเห็น "คุณค่า" (Value) ของหลักสูตรในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นจุดแข็งที่แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานของหลักสูตรเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง

ตารางที่ 3.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล (2 กลุ่ม) ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยใช้สถิติ t-test

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อ						
		ด้านหลักสูตร	ด้านอุปกรณ์	ด้านอาจารย์	ด้านบรรยากาศ	ด้านสวัสดิการ	ด้านประชาสัมพันธ์	ด้านแรงจูงใจภายนอก
เพศ	t	1.581	0.265	0.57	0.05	0.282	0.894	0.023
	Sig.	0.116	0.791	0.57	0.96	0.779	0.373	0.981
ภูมิลำเนา	t	0.29	0.774	0.514	0.946	1.295	0.873	0.191
	Sig.	0.772	0.44	0.608	0.346	0.197	0.384	0.849
ระดับการศึกษา	t	0.36	0.456	0.754	0.706	0.052	1.4	0.258
	Sig.	0.719	0.649	0.453	0.481	0.959	0.164	0.797

หมายเหตุ: Sig. = ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ไม่มีค่าใดต่ำกว่า .05 แสดงว่า ไม่แตกต่างกัน ในทุกด้าน)

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล (มากกว่า 2 กลุ่ม) ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อ						
		ด้านหลักสูตร	ด้านอุปกรณ์	ด้านอาจารย์	ด้านบรรยากาศ	ด้านสวัสดิการ	ด้านประชาสัมพันธ์	ด้านแรงจูงใจภายนอก
ช่วงอายุ	F	0.449	0.512	0.782	0.204	1.036	0.434	0.391
	Sig.	0.719	0.675	0.506	0.894	0.379	0.594	0.76
ระดับการศึกษา	t	0.36	0.456	0.754	0.706	0.052	1.4	0.258
	Sig.	0.719	0.649	0.453	0.481	0.959	0.164	0.797
สายวิชาที่จบ	F	0.669	0.327	0.31	0.698	0.313	1.551	0.46
	Sig.	0.648	0.896	0.906	0.625	0.904	0.178	0.805
เกรดเฉลี่ย (GPA)	F	1.413	0.835	0.646	0.679	1.325	1.44	0.419
	Sig.	0.247	0.436	0.526	0.509	0.269	0.24	0.658
สถานศึกษา	F	0.096	0.183	0.555	2.055	1.27	1.046	1.072
	Sig.	0.909	0.833	0.575	0.132	0.284	0.354	0.345

ตารางที่ 3.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล (มากกว่า 2 กลุ่ม) ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อ						
		ด้านหลักสูตร	ด้านอุปกรณ์	ด้านอาจารย์	ด้านบรรยากาศ	ด้านสวัสดิการ	ด้านสัมพันธ์	ด้านแรงจูงใจภายนอก
อาชีพครอบครัว	F	1.325	2.033	0.672	0.289	1.408	1.799	0.169
	Sig.	0.257	0.077	0.645	0.919	0.225	0.117	0.973
รายได้ครอบครัว	F	0.658	1.575	0.408	0.3	1.41	1.096	1.999
	Sig.	0.579	0.198	0.747	0.826	0.242	0.353	0.117
ช่องทางข่าวสาร	F	1.055	1.56	1.983	1.095	0.516	0.609	1.355
	Sig.	0.37	0.202	0.119	0.353	0.672	0.61	0.259

หมายเหตุ: Sig. = ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ไม่มีค่าใดต่ำกว่า .05 แสดงว่า ไม่แตกต่างกัน ในทุกด้าน)

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

6.1 ความทันสมัยของหลักสูตร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นชัดเจนว่า "ความทันสมัยของหลักสูตร" เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดเหนือปัจจัยด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นว่า ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามามีบทบาทสำคัญ ผู้เรียนมีความตื่นตัวและให้ความสำคัญกับ "สมรรถนะที่ตอบโจทย์อนาคต" (Future Skills) มากกว่าชื่อเสียงสถาบันในภาพรวมเพียงอย่างเดียว การที่หลักสูตรเน้นคำว่า อัจฉริยะ (Intelligent) และการตอบสนองต่อสถานประกอบการ จึงเป็นจุดดึงดูดสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมั่นใจว่าจะสามารถประกอบอาชีพได้จริงหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อเนก ชิตเกสร (2542) และวิหวัธ เหล่ามะลอ (2562) ที่พบว่าความทันสมัยของหลักสูตรเป็นตัวแปรสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง

6.2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ แม้มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จะตั้งอยู่ในภูมิภาค แต่ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้าน "อุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย" และ "อาคารเรียนที่สะอาด/สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน" มีผลต่อการตัดสินใจในระดับสูงมาก สิ่งนี้อภิปรายได้ว่า สำหรับการเรียนในสายเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้เรียนมีคาดหวังต่อโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (IT Infrastructure) ที่สูงกว่าสาขาวิชาอื่น เนื่องจากเป็นเครื่องมือหลักในการปฏิบัติงาน การมีความพร้อมด้านห้องปฏิบัติการและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนใช้พิจารณาความคุ้มค่าในการลงทุนทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รจเรข สายคำ (2560) ที่พบว่าความพร้อมของห้องสมุดและอุปกรณ์การเรียนส่งผลต่อการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญ

6.3 ความเป็นเอกภาพของการตัดสินใจ ประเด็นที่น่าสนใจที่สุดจากการวิจัยนี้คือ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไม่ส่งผลให้การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะมีลักษณะของ "ความเป็นสากล (Universal Appeal)" ที่สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายได้ทุกลักษณะ ไม่ว่าจะผู้เรียนจะมีเพศ แผนการเรียนเดิม หรือระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียนต่างให้คุณค่าและมองเห็นเป้าหมายความสำเร็จในอาชีพ ในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับคุณลักษณะร่วมของกลุ่มผู้เรียนยุคดิจิทัลที่มุ่งเน้นสมรรถนะที่ตอบโจทย์อนาคตมากกว่าอุปสรรคเชิงโครงสร้างหรือข้อจำกัดส่วนบุคคล นอกจากนี้ การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลผ่านช่องทางกิจกรรมแนะแนวและสื่อสังคมออนไลน์ในเกณฑ์สูง ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับชุดข้อมูลมาตรฐานเดียวกันในการประกอบการตัดสินใจ ทำให้เกณฑ์การพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรมีความเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อเนก ชิตเกสร (2542) และปริดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์ และคณะ (2557) ที่พบว่าในหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะทางที่มีความต้องการของตลาดแรงงานรองรับชัดเจน ปัจจัยพื้นฐานทางครอบครัวจะส่งผลต่อการตัดสินใจน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญ

6.4 บทบาทของผู้เชี่ยวชาญเหนือกว่าการเป็นเพียงผู้สอน ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะในประเด็นความรู้ความสามารถตรงกับสาขา ได้รับคะแนนสูง สะท้อนให้เห็นว่าในสาขาวิชาที่มีความซับซ้อนอย่าง AI ผู้เรียนไม่ได้ต้องการเพียง "ครู" แต่ต้องการ "ผู้เชี่ยวชาญ" หรือ Mentor ที่สามารถถ่ายทอดทักษะขั้นสูงและเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพได้ ความเชื่อมั่นในตัวบุคลากรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับหลักสูตร

7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ จากผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตรที่ทันสมัยและอุปกรณ์การเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสูงสุด รวมถึงข้อเสนอแนะเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและการบริหารจัดการหลักสูตร ดังนี้

7.1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักสูตรควรดำรงจุดแข็งและพัฒนาเนื้อหาให้มีความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเรื่องปัญญาประดิษฐ์ (AI) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่มีผลต่อการตัดสินใจ (ค่าเฉลี่ย 4.66) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในสมรรถนะที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

7.1.2 ด้านกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยควรเน้นการสื่อสารการตลาดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นช่องทางหลัก โดยสร้างคอนเทนต์ที่โชว์ให้เห็นถึงความพร้อมของห้องปฏิบัติการ และความสำเร็จของศิษย์เก่าในสายงานเทคโนโลยี เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เนื่องจากผลการวิจัยชี้ว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้มากกว่าคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.1.3 ด้านการบริหารจัดการกายภาพ มหาวิทยาลัยควรดูแลรักษาความสะอาดและความพร้อมของอาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากเป็นปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อการตัดสินใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.61) ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์และความพึงพอใจโดยรวมของนักศึกษา

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 ควรมีการศึกษาด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อค้นหา "จุดเปลี่ยน" สำคัญที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเรียนที่นี่ท่ามกลางตัวเลือกอื่น ๆ

7.2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจระหว่างนักศึกษาในหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์กับมหาวิทยาลัยอื่นในภูมิภาคภาคใต้ เพื่อให้เห็นจุดแข็งและจุดอ่อนเชิงเปรียบเทียบ (Benchmarking) ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

7.2.3 ควรศึกษาติดตามผล ความพึงพอใจของนักศึกษาหลังจากเข้าศึกษาแล้ว 1 ปี เพื่อเปรียบเทียบว่าสิ่งที่คาดหวังก่อนเข้าเรียนกับประสบการณ์จริงที่ได้รับสอดคล้องกันหรือไม่ ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญในการรักษาอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

8. สรุปผลการวิจัย

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศอัจฉริยะ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ของนักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยได้รับอิทธิพลสำคัญจากปัจจัยด้านหลักสูตรที่ทันสมัย (ค่าเฉลี่ย 4.66) ด้านอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถตรงสาขา (ค่าเฉลี่ย 4.62) และด้านบรรยากาศที่เน้นความสะอาดของอาคารเรียน (ค่าเฉลี่ย 4.61) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับคุณภาพการจัดการศึกษาที่ตอบโจทย์อาชีพในอนาคตมากกว่าปัจจัยภายนอกอื่น ๆ นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านเพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา แผนการเรียน และเกรดเฉลี่ย ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงถึงความเป็นเอกภาพในการตัดสินใจและความเชื่อมั่นต่อมาตรฐานของหลักสูตรที่เป็นสากลในกลุ่มผู้เรียนทุกลักษณะ

9. เอกสารอ้างอิง

- กฤติยา รัตแพทย์. (2561). *AI: Artificial Intelligence หรือปัญญาประดิษฐ์*. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). <http://www.dstd.mi.th/board/index.php?topic=3400.0>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2564). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560* (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. <https://rmuti.ac.th/news/attach/721d0b0232717ccfa663943b4e4fcf46-20170828-2-1541-7433..pdf>
- ปาริฉัตร วิชุกาภรณ์กุล. (2563). *การเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงสู่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของพนักงานโรงแรมในกรุงเทพมหานคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ติพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีดาภรณ์ กาญจนสำราญวงศ์, เขมิกา อูระวงศ์, ธนาพร คงรอด และอานีชะห์ สากล. (2557). *ความต้องการการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลจังหวัดสงขลา*. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 11(1), 75-90.
- รจเรข สายคำ. (2560). *ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคเหนือตอนล่าง* [วิจัยสถาบัน], มหาวิทยาลัยนเรศวร. <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2571/1/Fulltext.pdf>
- วิทวัส เหล่ามะลอบ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS* [รายงานวิจัย]. สำนักบริหารและพัฒนาระบบ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. https://registrar.kku.ac.th/policy/download/research/research62_7.pdf
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบึงพระพิบูล มหาเมฆ* [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. <https://ir.swu.ac.th/server/api/core/bitstreams/51d378e4-bea3-4596-9179-487100005cd3/content>
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, ศูนย์บริการการศึกษา. (2568). *สถิตินักศึกษาจำแนกสภาพตามปีที่รับ ประจำปีการศึกษา 2564 - 2568 ของสำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์*. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

- สุโบชะ จำนงลักษณ์. (2564). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี* [รายงานวิจัย]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream/123456789/4077/1/20230313-Research-Subaisa%20J..pdf>
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. (2544). *แบบฉบับการเรียนรู้และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- อลงกรณ์ อัมมวงศ์จิตต์, ศรีรัฐ ภัคดีธณชิต และ นพดล อินทร์จันทร์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารนวัตกรรมการจัดการ*, 7(1), 53-68. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journalcim/article/view/258107/174049>
- อเนก ชิตเกษร. (2542). *มูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ* [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยพายัพ.
- Experis บริษัทในเครือ ManpowerGroup ประเทศไทย. (2564, 22 มีนาคม). *เอ็กซ์พีริส เผยผลสำรวจ ถึงความต้องการแรงงานไอทีที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว*. MarketPlus, <https://www.marketplus.in.th/content/detail.php?id=7759>.
- Kotler, P. (2003). *Marketing management* (11th ed.). Prentice Hall.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. Harper & Row.
- McCarthy, J., Minsky, M. L., Rochester, N., & Shannon, C. E. (1956). *A proposal for the Dartmouth summer research project on artificial intelligence*. Dartmouth College.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper and Row.